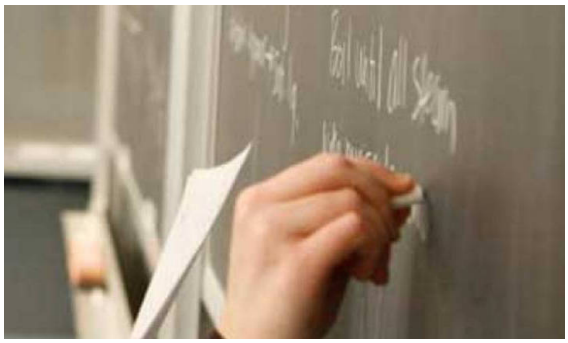
ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Της Σοφίας Στεφανίδου

Το ερώτημα που κυριαρχεί αυτές τις μέρες ανάμεσα στους εκπαιδευτικούς είναι «Αν κάνω απεργία αποχή, τι θα πάθω; Μήπως μας επιβάλουν ποινή στέρησης τουλάχιστον ενός μηνιάτικου;» Για κάποιους άλλους ο φόβος είναι μην τους στερήσουν τη δυνατότητα να γίνουν Διευθυντές, συντονιστές, σύμβουλοι, μέντορες, επόπτες και γενικά στελέχη της εκπαίδευσης.

Για τους δεύτερους, δυστυχώς, δεν έχω πολλές απαντήσεις, παρά μόνο μία: όποιοι βάζουν την ατομική τους καριέρα πάνω από τη ζωή εκατοντάδων χιλιάδων εκπαιδευτικών και το μέλλον της νέας γενιάς, θα μου επιτρέψουν, αλλά δεν με αφορούν.

Απευθύνομαι σε όλους τους άλλους, τους απλούς εκπαιδευτικούς της τάξης, αυτούς που μάχονται καθημερινά να μορφώσουν τα παιδιά του λαού και πασχίζουν να είναι όσο γίνεται πιο συνεπείς στις επιταγές του ρόλου και του έργου τους.

Αντιστρέφω, λοιπόν, το ερώτημα και καλώ όλους-ες να σκεφτούμε τι θα συμβεί, ποιες θα είναι οι συνέπειες αν «περπατήσουν» όλα όσα έχουν ψηφιστεί, ποιο θα είναι το κόστος άραγε; Γιατί αυτό ακριβώς προσπαθούν τεχνηέντως να αποκρύψουν οι νόμοι και όλο το συντεταγμένο με την εξουσία προσωπικό που έχει εξαπολύσει καθεστώς τρομοκρατίας. Ας δούμε τι θα συμβεί, ποιο είναι το μέλλον κάθε εκπαιδευτικού, ακόμα και με λογιστικούς όρους σε ένα σχολείο-επιχείρηση, στο σχολείο της αξιολόγησης που στήνεται σταδιακά. Εισαγωγικά μόνο να ξεκαθαριστεί ότι όταν μιλάμε για επιχείρηση, η λογική πάνω στην οποία βασίζεται είναι «παράγω ένα προϊόν με το μεγαλύτερο δυνατό κέρδος, με το μικρότερο δυνατό κόστος». Αναλογικά, στην εκπαίδευση σημαίνει ότι το σχολείο πρέπει να παράγει το προϊόν που λέγεται νέα εργατική δύναμη, τέτοια που θα αποφέρει κέρδος σε αυτούς που έχουν την εξουσία και το κεφάλαιο. Τι προϊόν θέλουν αυτοί: ανθρώπους αμόρφωτους, ημιμαθείς, χωρίς γενικές γνώσεις, αλλά με δεξιότητες, για να «απεγκλωβιστούν από τα πανεπιστήμια» και να πάνε στις δομές κατάρτισης (ΙΕΚ, ΟΑΕΔ κ.λπ.), όπου θα ειδικεύονται σε

αυτό που έχει κάθε φορά ανάγκη η αγορά, δηλαδή, οι επιχειρήσεις και όταν αυτό θα ξεπερνιέται από την εξέλιξη της επιστήμης, να επανακαταρτίζονται με δική τους ατομική ευθύνη και έξοδα, μπαίνοντας στο συνεχές κύκλωμα της εργασίας-ανεργίας, δουλειάς χωρίς δικαιώματα, δουλειάς-σκλαβιάς. Το μικρότερο δυνατό κόστος στην παραγωγή αυτού του προϊόντος θα εξασφαλιστεί μετακυλίοντας το κόστος λειτουργίας των σχολείων σε γονείς και εκπαιδευτικούς και φτηναίνοντας τραγικά το κόστος των εκπαιδευτικών.

Ας ξαναγυρίσουμε, όμως, στο αρχικό ερώτημα για τους εκπαιδευτικούς και ας υπολογίσουμε τι θα συμβεί εάν «περπατήσει» η αξιολόγηση και επιβληθεί το μοντέλο αυτού του σχολείου.

Ο κάθε εκπαιδευτικός θα πρέπει:

Να επιμορφώνεται συνεχώς με δικά του έξοδα -κομμάτι και της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας και της ατομικής αξιολόγησης. **Κόστος: εκατοντάδες έως χιλιάδες ευρώ και μεγάλο κομμάτι από τον ελεύθερο χρόνο τους κάθε χρόνο.**

Να δουλεύει περισσότερες ώρες, αφού πλέον αναγνωρίζεται από τον νόμο το δικαίωμα του Διευθυντή να του αναθέτει μέχρι και πέντε ώρες υπερωρία, αφού θα πρέπει να συμμετέχει στις συνεδριάσεις των συντονιστών τάξης, ενδοσχολικών συντονιστών, εκπαιδευτικών ομίλων, να συμπληρώνει φόρμες, να συντάσσει σχέδια μαθημάτων, εκθέσεων, ατομικά portfolia ή portfolia μαθητών, να τα ανεβάζει στις πλατφόρμες κ.ά. **Κόστος: εργασιακή εξάντληση, εκμετάλλευση υπερεργασίας και μάλιστα απλήρωτης (1 ώρα επιπλέον την ημέρα κατά Μ.Ο. ισοδυναμεί με 120/μήνα και στο έτος ένα κόστος που αγγίζει τα 2.000 ευρώ). Επόμενη άμεση συνέπεια: χιλιάδες απολύσεις αναπληρωτών και παραιτήσεις εκπαιδευτικών, όπως έχουμε δει να συμβαίνει σε άλλες χώρες.**

Να αγοράζει συνεχώς νέο εξοπλισμό (Η/Υ, λογισμικά, εκπαιδευτικά προγράμματα, βοηθήματα κ.λπ.). Κόστος απροσδιόριστο. Να δέχεται «επισκέψεις» εποπτείας και ελέγχου από διευθυντές και σχολικούς συμβούλους εντός τάξης. **Κόστος: Αύξηση του φόβου, ταπεινώσεις, απαξίωση, εργασιακή ομηρεία, ανασφάλεια, σύνδεση εργασιακής σχέσης με αξιολόγηση-άρση μονιμότητας.**

Να γίνει ο αποδιοπομπαίος τράγος για όποια παθογένεια και ανεπάρκεια υπάρχει στο σχολείο (από έλλειψη χαρτιού έως χαμηλές επιδόσεις μαθητών). **Κόστος: Στρες, άγχος, ανασφάλεια, υπερεργασία, υποταγή σε χορηγούς, εταιρίες κ.λπ.).**

Να βλέπει να αντικαθίστανται γνωστικά αντικείμενα με εργαστήρια δεξιοτήτων (όλα από

όλους). **<u>Κόστος:</u> Υπεραριθμίες, διαθεσιμότητες, ανασφάλεια, αύξηση φόβου, κανιβαλισμός και διχασμός μεταξύ συναδέλφων).**

Να συναινέσει στο έγκλημα της εγκατάλειψης του ονείρου πανεπιστημιακής εκπαίδευσης από την πλειονότητα των μαθητών, την παράδοση της δημόσιας εκπαίδευσης στους ιδιώτες και της εμπέδωσης ότι όλα είναι ατομική ευθύνη. **<u>Κόστος:</u> Χιλιάδες ευρώ που θα πληρώνουν τα παιδιά μας, τα παιδιά των φίλων μας για να αγοράζουν τίτλους σπουδών.** Αύξηση της απογοήτευσης και των ψυχοκοινωνικών παθήσεων. Να στερηθεί ελεύθερου χρόνου με τα παιδιά, τα εγγόνια και τους φίλους του. **<u>Κόστος:</u> ανεκτίμητο!**

Να απολέσει όσα κατάλοιπα συναδελφικότητας και αλληλεγγύης έχουν απομείνει. **<u>Κόστος:</u> ανεκτίμητο**.

Θα μπορούσαν να προστεθούν κι άλλα σε αυτό το δυστοπικό πίνακα. Ας ξαναγυρίσουμε λοιπόν στην αρχική υπόθεση και ας ζυγιάσουμε.

Η περίπτωση Β (να τα αποδεχτούμε όλα αμαχητί) θα έχει το ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΛΗΘΕΣ ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΟ προαναφερθέν κόστος:

Η περίπτωση Α είναι ΠΙΘΑΝΗ. Εξαρτάται από τον βαθμό αποφασιστικότητας, μαζικότητας, πλήρη επίγνωση του παρόντος και του μέλλοντός μας. Με απλά λόγια, η μάχη που έχουμε να δώσουμε τώρα είναι μέρος ενός πολέμου. Σε αυτό χρησιμοποιούμε όλα τα όπλα. Σε αυτή τη φάση, στην πρώτη μάχη, δηλώνουμε μαζικά απεργία αποχή από τη φάση της αξιολόγησης της σχολικής μονάδας, απόφαση που είναι απολύτως νόμιμη. Στη συνέχεια, ανασυντασσόμαστε και ετοιμάζουμε το επόμενο βήμα, εκτιμώντας και τη στάση του αντιπάλου.

Υ.Γ. Όταν συχνά μιλάμε στο σχολείο για τους ηρωικούς αγώνες που έδωσαν οι πρόγονοί μας, ξεχνάμε ότι δεν επέλεξαν αυτοί να γίνουν ήρωες. Η εποχή τούς ανάγκασε. Έτσι και σε εμάς. Τα διλήμματα είναι σκληρά. Ένα ανάλγητο, βάρβαρο σύστημα μάς δείχνει τα δόντια του. Αν πάμε αμαχητί, θα μας κατασπαράξει. Ο φόβος πάντα ευνοεί τον εχθρό. Μόνος τρόπος να τον νικήσουμε είναι να αναμετρηθούμε μαζί του.

Πηγή: selidodeiktis.edu.gr